

Vergaderjaar 1988–1989

19 785

Regels met betrekking tot het consumentenkrediet (Wet op het consumentenkrediet)

Nr. 13

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 11 mei 1989

Het voorstel van wet wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 4 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. het eerste lid, onder f, komt te luiden:

f. die bestaan uit een geldkrediet, bij het aangaan waarvan hypothecaire zekerheid wordt verleend, dan wel een geldkrediet met betrekking waartoe reeds hypothecaire zekerheid bestaat, mits het krediet wordt verleend tegen een voor hypothecaire financieringen van de betrokken kredietgever gebruikelijk effectief kredietvergoedingspercentage op jaarbasis;;

b. het eerste lid, onder i, komt te luiden:

i. die bestaan uit een belening in de zin van de Pandhuiswet (Stb. 1910, 321), welke plaats vindt in een bank van lening als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van die wet, indien daar in hoofdzaak beleningen plaatsvinden op de in die bepaling omschreven wijze;.

2. Aan artikel 11 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Een beslissing als bedoeld in het eerste lid wordt de aanvrager schriftelijk medegedeeld; voor zover bij de beslissing wordt afgeweken van de aanvraag, dan wel de vergunning wordt geweigerd, geschiedt zulks onder opgaaf van redenen.

3. Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a. 1. Een vergunning kan worden verleend aan een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid en daarbij aangesloten instellingen te zamen, indien die rechtspersoon:

a. beschikt over voldoende statutaire bevoegdheden jegens de aangesloten instellingen om een handelen van een zodanige instelling in strijd met het bij of krachtens deze wet bepaalde, dan wel met hetgeen anderszins van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht, tegen te kunnen gaan,

b. beschikt over voldoende mogelijkheden tot deskundige ondersteuning van de aangesloten instellingen, en

c. gemachtigd is die instellingen bij de vergunningaanvraag en ook overigens voor de toepassing van dit hoofdstuk te vertegenwoordigen.

2. Indien na de verlening van een vergunning als bedoeld in het eerste lid een instelling zich op gelijke voet aansluit bij de rechtspersoon, gaat de vergunning mede gelden voor die instelling.

4. Artikel 13 vervalt.

5. Artikel 14, derde lid, komt te luiden:

3. Aan een vergunning als bedoeld in artikel 11a wordt het voorschrift verbonden dat aan Onze Minister melding moet worden gedaan van de aansluiting van een instelling als bedoeld in artikel 11a, tweede lid, onderscheidenlijk van de beëindiging daarvan.

6. In artikel 18 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Indien toepassing is gegeven aan artikel 11a en zich een van de in het eerste lid bedoelde feiten of omstandigheden voordoet ten aanzien van een van de aangesloten instellingen, vervalt de werking van de vergunning voor de betrokken instelling. Indien het de in artikel 11a genoemde rechtspersoon als zodanig betreft, vervalt de vergunning in haar geheel.;

b. het oude tweede lid wordt vernummerd tot derde lid; in dit lid wordt «het eerste lid» vervangen door: het eerste of tweede lid.

7. Artikel 19 wordt gewijzigd als volgt:

a. na «ingetrokken» wordt ingevoegd: , onderscheidenlijk de werking daarvan is vervallen,;

b. na «vergunninghouder,» wordt ingevoegd: onderscheidenlijk de betrokken instelling,.

8. Na artikel 21, tweede lid, wordt, onder vernummering van het bestaande derde lid tot vierde lid, een lid ingevoegd, luidende:

3. Onze Minister brengt de nodige aanvullingen of wijzigingen in de ingeschreven gegevens aan indien zich een geval als bedoeld in artikel 11a, tweede lid, voordoet, dan wel de werking van een vergunning voor een aangesloten instelling als bedoeld in artikel 11a, eerste lid, vervalt door het beëindigen van de aansluiting of door de werking van artikel 18, tweede lid.

9. Aan artikel 23 wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. In gevallen waarin een vergunning als bedoeld in artikel 11a is verleend, rusten de in het eerste tot en met derde lid bedoelde verplichtingen op de in artikel 11a genoemde rechtspersoon onderscheidenlijk elk van de afzonderlijke aangesloten instellingen, voor zover het de bedrijfsuitoefening van die rechtspersoon onderscheidenlijk van een zodanige instelling betreft.

10. Aan artikel 24, tweede lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende: Daarbij kan hij bepalen dat de gegevens moeten worden verstrekt door tussenkomst van een dienst waarbij de ingevolge artikel 55 aangewezen ambtenaren werkzaam zijn, dan wel van de in artikel 59a, eerste lid, bedoelde organisatie.

11. Artikel 25 komt te luiden:

Artikel 25. 1. De vergunninghouder geeft jaarlijks opdracht aan een onafhankelijke accountant tot het verrichten van onderzoek ten behoeve het door Onze Minister uit te oefenen toezicht op de naleving van het bij en krachtens deze wet bepaalde.

2. Onze Minister stelt regels ten aanzien van het in het eerste lid bedoelde onderzoek. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de

gegevens die moeten worden verzameld, de wijze waarop het onderzoek dient te geschieden, de werkzaamheden die in dat kader dienen te worden verricht en de verslaglegging aangaande het onderzoek.

3. De vergunninghouder brengt het door de accountant aan hem uitgebrachte verslag van het onderzoek ter kennis van Onze Minister, uiterlijk op een door deze te bepalen tijdstip. Onze Minister kan bepalen dat het verslag te zijnen behoeve ter kennis wordt gebracht van een dienst waarbij de ingevolge artikel 55 aangewezen ambtenaren werkzaam zijn of aan de in artikel 59a, eerste lid, bedoelde organisatie.

4. De vergunninghouder verleent bij de opdracht tot het onderzoek de accountant een schriftelijke machtiging om desgevraagd aan de ingevolge artikel 55 aangewezen ambtenaren en de ingevolge artikel 59a aangewezen accountants alle inlichtingen te verstrekken, die redelijkerwijs nodig zijn ter uitvoering van hun taak. Indien een zodanige ambtenaar of accountant inlichtingen verlangt van de accountant die een opdracht tot onderzoek van de vergunninghouder heeft ontvangen, stelt hij de vergunninghouder of een door deze aan te wijzen vertegenwoordiger in de gelegenheid aanwezig te zijn bij het verstrekken van de inlichtingen.

12. In artikel 57 wordt «woningen,» vervangen door:
woningen zonder toestemming van de bewoner,.

13. Aan hoofdstuk VIII worden twee artikelen toegevoegd, luidende:
Artikel 59a. 1. Onze Minister kan het verzamelen van gegevens ten behoeve van het door hem uit te oefenen toezicht op vergunninghouders opdragen aan door hem aan te wijzen accountants, die samenwerken in één organisatie.

2. Indien Onze Minister toepassing geeft aan het eerste lid stelt hij tevens regels ten aanzien van de uitvoering van de werkzaamheden, alsmede aangaande de rapportage over de verzamelde gegevens en de uitvoering van de werkzaamheden van de accountants en de organisatie ingevolge deze wet. Onze Minister kan voorts aanwijzingen dienaangaande geven aan de aangewezen accountants.

3. Onze Minister kan een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid ten aanzien van een of meer accountants intrekken.

Artikel 59b. 1. Iedere vergunninghouder is periodiek een bijdrage verschuldigd in de kosten die gemoeid zijn met de ingevolge deze wet door de in artikel 59a bedoelde accountants en organisatie verrichte werkzaamheden.

2. De bijdragen worden in rekening gebracht en geïnd door de in artikel 59a, eerste lid, bedoelde organisatie. De organisatie legt jaarlijks een begroting van de kosten ter goedkeuring voor aan Onze Minister, volgens de door deze te stellen regels. Onze Minister stelt voorts regels aangaande de berekening van de bijdragen van de vergunninghouders, op basis van de door hem goedgekeurde begroting, alsmede het in rekening brengen van de bijdragen.

14. Artikel 62 wordt gewijzigd als volgt:

- a. in het tweede lid vervalt «25, eerste lid,»;
- b. in het derde lid wordt «en 26, vierde en vijfde lid,» vervangen door:
, 25, tweede en derde lid, 26, vierde en vijfde lid, 59a, tweede lid, en 59b, tweede lid,.

15. Artikel 63 wordt gewijzigd als volgt:

- a. het eerste lid vervalt;
- b. de aanduiding «2» voor het tweede lid vervalt; in de tekst wordt «11,» vervangen door: 11, eerste lid,; voorts wordt na «55» ingevoegd: of 59a, eerste lid, alsmede de intrekking van een zodanige aanwijzing,.

16. In artikel 67, onderdeel E, onder 2, wordt: «derde lid,» vervangen door: tweede lid, en «3.» door: 2..

17. Na artikel 67 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 67a. In artikel 3, tweede lid, van de Vestigingswet detailhandel (Stb. 1971, 569) wordt onderdeel m vervangen door:

m. goederen door een kredietgever in de zin van de Wet op het consumentenkrediet (Stb.), bij een overeenkomst welke deel uitmaakt van een krediettransactie als bedoeld in artikel 1, onder a, sub 3, van die wet, dan wel.

18. In artikel 69, vierde lid, wordt voor «33, onder b, c en d,» ingevoegd: 32,.

Toelichting

Ad 1. a. Naar aanleiding van opmerkingen van het College van overleg van de gezamenlijke banken (CVO) over de uitzondering voor hypothecair krediet is de desbetreffende bepaling aangepast. Zoals het CVO in zijn brief van 8 juni 1988 heeft vermeld is het niet ongebruikelijk dat een hypotheekgever binnen «de ruimte» van de hypothecaire zekerheid krediet mag opnemen. Dit is onder andere het geval bij de zogenaamde bankhypotheek, waarbij bedongen wordt dat de hypothecaire inschrijving tot zekerheid strekt van al hetgeen de hypotheeknemer (kredietgever), uit welchen hoofde ook, van de hypotheekgever (kredietnemer) te vorderen mocht hebben. Kredieten waarvoor een zodanige zekerheid geldt kunnen zowel consumptief als produktief (investeringsgericht) van aard zijn. Op basis van artikel 4, eerste lid, onder f, van de WCK, zoals die bepaling ingevolge de eerste nota van wijziging is komen te luiden, zouden dergelijke kredieten ongeacht hun aard onder de WCK vallen, omdat zij niet voldoen aan het criterium dat «bij het aangaan» daarvan hypothecaire zekerheid wordt verleend. De thans herziene uitzonderingsbepaling maakt voor kredieten waarvoor een eerder ingeschreven hypotheek zekerheid biedt onderscheid naar gelang van het effectief kredietvergoedingspercentage op jaarbasis. Komt dit overeen met een effectief percentage dat de betrokken kredietgever bij hypothecaire kredietverlening pleegt te hanteren, dan is de WCK niet van toepassing. Alsdan zullen overigens de normen en afspraken in het kader van de zelfregulering voor hypothecaire kredietverlening van toepassing zijn op de desbetreffende transactie. In het andere geval geldt de WCK wel voor een zodanig krediet.

b. De uitzondering voor belening in de zin van de Pandhuiswet (Stb. 1910, 321) wordt gepreciseerd. De tot nog toe voorgestelde uitzondering omvatte – onbedoeld – ook kredietverlening, gepaard gaande met verpanding van roerende zaken, die niet plaatsvindt in speciale pandhuizen op de in artikel 1, eerste lid, van de Pandhuiswet omschreven wijze. Daardoor zou «normale» kredietverlening door een bank of financieringsmaatschappij, waarbij deze laatste vuistpand verleent, buiten de reikwijdte van de WCK vallen. De nieuwe formulering voorkomt een zodanige ruime werking van de uitzonderingsbepaling.

Ad 2. Het nieuwe derde lid van artikel 11 komt in de plaats van de artikelen 13 en 14, derde lid, zoals die bepalingen tot nog toe luiden.

Ad 3 tot en met 9. Zoals in de memorie van antwoord op de bladzijden 28 en 30 is aangekondigd, heeft overleg plaats gevonden met de centrale Rabo-organisatie, alsmede met de Nederlandse Spaarbankbond,

over de mogelijkheden om voor deze organisaties met de daarbij aangesloten bank-instellingen te komen tot een vergunningstelsel waarbij zij, voor zover dat passend is, op gelijke voet worden behandeld als banken met een net van filialen welke niet afzonderlijk rechtspersoonlijkheid bezitten. Hiermee worden de administratieve lasten voor zowel overheid als de betrokken particuliere instellingen beperkt.

In de nota van wijziging wordt er daartoe thans in voorzien dat een vergunning kan worden verleend aan een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid en de daarbij aangesloten instellingen te zamen (*artikel 11a, eerste lid*), mits aan enkele eisen is voldaan.

Een eerste vereiste voor verlening van een zodanige collectieve vergunning is dat de bedoelde rechtspersoon beschikt over voldoende statutaire bevoegdheden om gedragingen van een aangesloten instelling die in strijd zijn met het bij of krachtens de WCK bepaalde, dan wel hetgeen van een goed kredietgever in het maatschappelijk verkeer mag worden verwacht, tegen te kunnen gaan. Hierbij ware te denken aan de bevoegdheid om bindende regels en aanwijzingen vast te stellen.

Voorts moet de centrale rechtspersoon beschikken over voldoende mogelijkheden tot deskundige ondersteuning van de aangesloten instellingen. Met name kleinere aangesloten instellingen, die niet met hoge frequentie consumentenkrediet verstrekken, zullen immers niet steeds zelf de benodigde deskundigheid in huis hebben.

Ten slotte dient de rechtspersoon te beschikken over een machtiging om de aangesloten instellingen te vertegenwoordigen bij de vergunning-aanvraag en voor de overige toepassing van het vergunninghoofdstuk. Dit is een voorwaarde voor een eenduidig verkeer tussen de vergunninghouder, te weten de meergenoemde rechtspersoon en de aangesloten instellingen te zamen, enerzijds en de minister anderzijds.

De Nederlandse Spaarbankbond komt, gelet op de aan die organisatie ter beschikking staande bevoegdheden jegens de aangesloten spaarbanken, niet in aanmerking voor toepassing van artikel 11a. De omstandigheid dat deze bond de aangesloten spaarbanken wel op vergelijkbare wijze deskundige ondersteuning biedt als andere centrale bancaire organisaties ten opzichte van hun nevenvestigingen, speelt als factor van overweging overigens wel een rol voor de eventuele toepassing ten aanzien van een bij de Nederlandse Spaarbankbond aangesloten spaarbank van de in artikel 17, eerste lid, onder d, neergelegde bevoegdheid tot intrekking van de vergunning, indien niet jaarlijks honderd krediettransacties worden gehaald. In het algemeen kan worden gesteld, dat leden van verenigingen van kredietinstellingen die beschikken over een ontheffing ingevolge artikel 8 van de Wet toezicht kredietwezen in aanmerking komen voor toepassing van artikel 11a van de WCK. De Rabobanken en de bij de Coöperatieve vereniging van bondsspaarbanken aangesloten instellingen beschikken thans over een zodanige ontheffing.

Alle bepalingen van de WCK die zich uitdrukkelijk richten tot de vergunninghouder zijn bij verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 11a van toepassing op de centrale rechtspersoon te zamen met de aangesloten instellingen. Zo zullen, met toepassing van artikel 14, aan de «ruime» vergunning voorschriften worden verbonden inzake het verkeer tussen de minister en de vergunninghouder en de instellingen die daarvan deel uitmaken. Het ligt bijvoorbeeld in de rede dat bepaald wordt dat het postadres dat van de centrale rechtspersoon zal zijn. Ook wordt voorgeschreven dat de toetreding van een nieuwe instelling – voor welke de vergunning ingevolge *artikel 11a, tweede lid*, mede gaat gelden – en de beëindiging van de aansluiting van een instelling aan de minister dienen te worden gemeld (*artikel 14, derde lid, nieuw*).

Evenals ten aanzien van een vergunninghouder met filialen die niet afzonderlijk rechtspersoonlijkheid bezitten het geval zal zijn, strekken de

bevoegdheden van de minister ingevolge de artikelen 16 en 17 zich mede uit over het handelen en nalaten van de plaatselijke vestigingen. De toepassing van deze bepalingen kan uiteindelijk leiden tot het verbinden van een beperking aan de vergunning, waardoor deze niet meer geldt voor de betrokken instelling. Bij ernstige overtredingen door de centrale rechtspersoon, die een cruciale rol speelt, kan de minister overgaan tot het intrekken van de vergunning in haar volle omvang. Dit zal ook het geval kunnen zijn indien de centrale rechtspersoon er niet in slaagt bij haar aangesloten instellingen tot wetsconform gedrag te brengen.

Voor de goede orde vermelden wij dat de instellingen met betrekking waartoe artikel 11a is toegepast afzonderlijk strafrechtelijk aansprakelijk blijven (voor zover strafsancties gelden ingevolge artikel 65, onder b) en dat de privaatrechtelijke bepalingen onverkort van kracht blijven ten aanzien van de overeenkomsten en bedingen waarbij die kredietgevers partij zijn. Ook het toezicht op de naleving zal zich niet beperken tot de centrale rechtspersoon.

De aanpassing van de *artikelen 18, 19, 21 en 23* is van technische aard en vloeit voort uit de nieuwe bepalingen van artikel 11a, waardoor een centrale rechtspersoon tezamen met de daarbij aangesloten instellingen als vergunninghouder kan optreden. De aanpassingen strekken ertoe de voorschriften met betrekking tot een zodanige rechtspersoon en de daarbij aangesloten instellingen eenduidig vast te leggen.

In de uitvoeringsmaatregelen op grond van de artikelen 10, onderscheidenlijk 20, 24 en 25, zullen de nodige afzonderlijke bepalingen moeten worden opgenomen ten aanzien van de aanvragers, onderscheidenlijk houders van vergunningen als bedoeld in artikel 11a.

Ad 10 en 11. Bij de voorbereiding van de nadere vormgeving van de wijze waarop gegevens zullen worden verzameld ten behoeve van het toezicht op de naleving van de wet, waarover een uiteenzetting is opgenomen in onderdeel 10 van de nota naar aanleiding van het eindverslag, is de samenhang tussen het toezicht en de gegevensverstrekking ingevolge de artikelen 24 en 25 bezien. Ten aanzien van de jaarlijks ingevolge *artikel 24* door de vergunninghouder aan de minister te verstrekken gegevens is overwogen, dat het praktisch is als deze zouden worden verstrekt te zamen met de accountantsrapportage over de naleving van de wet, welke wordt voorgeschreven in artikel 25 (nieuw). Dit leidt tot een aanpassing van het tweede lid van artikel 24.

Ten aanzien van *artikel 25* kan het volgende worden opgemerkt. Dit artikel geeft de bevoegdheid om bij algemene maatregel van bestuur de verstrekking van bepaalde statistische gegevens door kredietgevers voor te schrijven. Deze bepaling komt overeen met artikel 5 van de WCGK, dat nooit is toegepast. In de memorie van toelichting bij dit artikel van het wetsvoorstel voor de WCGK werd destijds gesteld dat de gegevensverstrekking op grond van de Wet op de economische statistieken 1936 (Stb. 639DD) soms moeizaam verloopt. In de praktijk hebben zich echter geen problemen bij enquêtering van kredietgevers voorgedaan. Aangezien in verband daarmee in WCK-kader evenmin noodzaak lijkt te bestaan tot toepassing van artikel 25, wordt voorgesteld dit artikel te doen vervallen.

In plaats van de vervallen bepaling wordt een *nieuw artikel 25* opgenomen, dat de verplichting voor de vergunninghouder inhoudt om jaarlijks aan een accountant opdracht te geven tot het doen van onderzoek ten behoeve van het door de minister uit te oefenen toezicht op de naleving van de bij en krachtens de wet gestelde voorschriften. Het gaat hier om het verzamelen van gegevens en het vaststellen of de wetsbepalingen die een preciese en concrete normering inhouden zijn nageleefd, zoals aangegeven in onderdeel 10 van de nota naar aanleiding

van het eindverslag, onder a en b. Een en ander wordt nader uitgewerkt in een ministeriële regeling.

In de meeste gevallen zullen de vergunninghouders op grond van artikel 393 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek of artikel 11, derde lid, van de Wet toezicht kredietwezen reeds verplicht zijn een jaarlijkse accountantscontrole van de jaarrekening te doen plaatsvinden. Het ligt dan voor de hand dat zij de onderhavige werkzaamheden daarbij doen aansluiten, doch het staat de vergunninghouder vrij deze desgewenst aan een andere onafhankelijke accountant op te dragen.

In verband met de geheimhoudingsverplichting in de op accountants toepasselijke beroepsregels bepaalt het *vierde lid* dat de vergunninghouder een uitdrukkelijke machtiging aan de accountant moet verlenen om de nodige inlichtingen te verstrekken aan de door de minister aangevozen ambtenaren of accountants (die overigens op hun beurt weer een geheimhoudingsplicht hebben).

Ad 12. Het betreft hier een aanpassing aan de systematiek van het voorstel van wet Algemene wet op het binnentreden (Kamerstukken II 1984/85, 19 073, nrs. 1-3).

Ad 13. Ook de *artikelen 59a en 59b* houden verband met de voornemens om het verzamelen van gegevens ten behoeve van het toezicht op de naleving van de WCK door vergunninghouders op te dragen aan accountants. Het zal daarbij met het oog op de noodzakelijke *uniformiteit en continuïteit moeten gaan om één accountantsorganisatie*; de tekst van de artikelen 59a en 59b gaat daarvan uit. Het voornemen bestaat een landelijk opererende accountantsmaatschap met deze werkzaamheden te belasten.

De minister zal regels stellen ten aanzien van de wijze waarop de werkzaamheden dienen te worden verricht (*artikel 59a, tweede lid*); in dit kader zal het volgen van het uit te werken draaiboek worden voorgeschreven. Het betreft hier in de eerste plaats het nagaan of de vergunninghouders het ingevolge artikel 25 vereiste onderzoek overeenkomstig de desbetreffende voorschriften hebben doen plaatsvinden. Voorts heeft dit onderzoek betrekking op het verzamelen van gegevens als bedoeld in onderdeel 10, onder c, van de nota naar aanleiding van het eindverslag. De beleidsafwegingen naar aanleiding van de bevindingen van de accountants en het eventueel nemen van maatregelen ten aanzien van vergunninghouders blijven behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken.

Uiteraard is geheimhouding van bij de werkzaamheden verkregen gegevens nodig. Ingevolge artikel 19 van de Wet op de registeraccountants (Stb. 1962, 258) zijn door het Nederlands Instituut van Registeraccountants de Gedrags- en Beroepsregels Registeraccountants (GBR) vastgesteld (Stcrt. 1973, 236), die bindende voorschriften voor de beroepsuitoefening inhouden. Op grond van artikel 10 van de GBR zijn registeraccountants onder meer verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in de uitoefening van het beroep als vertrouwelijk ter kennis komt. Een gelijke regeling geldt ingevolge de Wet op de accountants-administratieconsulenten (Stb. 1972, 748). De gegevens en inlichtingen die de ingevolge artikel 59a van de WCK aan te wijzen accountants ter kennis zullen komen bij de uitoefening van de werkzaamheden ten behoeve van het toezicht vallen hieronder.

Artikel 59b biedt de basis voor het aan de vergunninghouders in rekening brengen van bijdragen in de kosten van de werkzaamheden die ingevolge de wet worden verricht door de ingevolge artikel 59a aangevozen accountants en de organisatie waarin zij samenwerken. Dit kan het meest efficiënt geschieden door de betrokken accountantsorganisatie zelf, volgens de krachtens het tweede lid te stellen ministeriële

regels. De verdeelsleutel voor de kosten zal eveneens bij ministeriële regeling worden vastgesteld, waarbij wordt uitgegaan van de kosten die in overeenstemming zijn met een door de minister goedgekeurde begroting.

Ad 14 en 15, onder b. Deze wijzigingen vloeien voort uit de hiervoor onder 11 en 12 opgenomen wijzigingen.

Ad 15, onder a. Het eerste lid van artikel 63 is overbodig geworden door het inwerkingtreden van artikel 4, eerste lid, van de Bekendmakingswet (Stb. 1988, 18).

Ad 16. Deze wijziging vloeit voort uit het aanvaarden van een amendement van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, J. H. van den Berg en Oomen-Ruijten (Kamerstukken II 1988/89, 20 443, nr. 9), bij de behandeling van een wijziging van de Colportagewet in die Kamer op 11 april 1989.

Ad 17. In artikel 3, tweede lid, onder m, van de Vestigingswet detailhandel (Stb. 1971, 569) is bepaald, dat het vergunningvereiste van die wet niet geldt voor (het verkopen van) goederen door een afbetalingsfinancier als bedoeld in artikel 1 van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 bij een overeenkomst, door het aangaan waarvan hij deelneemt aan een afbetalingstransactie in de zin van die wet. De achtergrond hiervan is dat bij driepartijen-financieringstransacties soms zodanige juridische constructies worden gebruikt, dat de financier in het contract formeel als handelaar optreedt, terwijl in dergelijke gevallen van een feitelijk optreden als handelaar geen sprake is. Er bestaat dus geen aanleiding voor dergelijke handelingen van afbetalingsfinanciers een detailhandelsvergunning te eisen. In verband met het vervallen van de WAS wordt thans in artikel 67a bewerkstelligd dat ingevolge artikel 3 van de Vestigingswet detailhandel een uitzondering van dezelfde strekking zal gelden voor handelingen van kredietgevers in het kader van driepartijen-financieringstransacties, die onder de WCK komen te vallen.

Ad 18. Het betreft hier een technische correctie.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
A. J. Evenhuis

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

De Minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding